

Kars Yolculukları

1960'dan sonra Kars'a birkaç kere gittim. Muhtelif kimselerle tanıştık, evlerinde ders yaptık. Fakat hizmet gerçek manasıyla rayına oturmamıştı, bir medrese açamamıştık. **1965 yılında** Isparta'dan Mehmet isminde bir öğretmenin tayini Kars'a çıkmıştı. Çok iyi bir Nur talebesiydi. Bir süre sonra onun ziyaretine gittik. Neler yaptığını sorduk. Şunları söyledi:

*“Burada **Halay Bey** isminde biriyle tanıştık. Siyasi kanaatiyle bize ters düşmesine rağmen, çok iyi bir insandır. Ben hiç siyasi konulara girmeden ona Risale-i Nur'u okudum, anlattım. Her akşam bizim eve geliyor ve beraber ders okuyoruz. Kendisi kereste tüccarı ve mert bir insan. Bana her hususta yardımcı oluyor.”*

Berberce Halay Efendinin ziyaretine gittik. Risale-i Nur okuduk. Akşam bizi misafir etti. Evine birçok kişiyi çağırılmıştı. Ders okuduk.

Halay Efendiyle daha sonra defalarca görüştük. Artık Kars'taki konağımız o olmuştu.

Bir gün **Vahdettin Hızıroğlu** ile **Oltulu Hayrullah Aydın'a**:

“Benim Göle'de bir asker arkadaşım var. Onu ziyarete gidelim, oradan da Kars'a geçer, Halay Ağabey'i görürüz.” dedim. Göle'ye gittik. Asker arkadaşım **Halil Bedir'i** ziyaret ettik. Evinde misafir olduk. Risale-i Nur okuduk. Göle'den akşama doğru yola çıktık. Gece Kars'a indik. Halay Ağabey'in evine gittik . Bizi büyük bir heyecanla karşıladı. Çay yaptırmak istedi. Biz:

“Karnımız aç, çay içemeyiz.” dedik.

“Şimdi evde ekmek yok. Ben ekmek alıp geleyim.” dedi ve çıktı. Aradan uzun bir müddet geçtikten sonra geri döndü, ama ekmek bulamamıştı. **“Bütün fırınlar kapanmış, ekmek bulamadım.”** dedi. Yataklarımızı serdi ve yanımızdan ayrıldı. Biz Vahdettin Hızıroğlu ile yatak sohbeti ediyorduk. Biraz sonra Halay Bey:

“Hocam” dedi, “Ekmek yok ama evde çörek var yer misiniz?” Gülüştük.

“ Ne yapalım? İnsan darda kalınca çörek de yer.” dedik.